रतदाश्चर्यमभवत् संग्रामे तार्कामये। दानवानाञ्च विष्णाश्च यन्मा लं परिष्टक्षि। द्ति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि जनपञ्चाशोऽध्यायः॥ ४८॥ ॥ अनमेजय उवाच ॥ ब्रह्मणा देवदेवेन साद्धं मिललयोनिना। ब्रह्मलोकं गता ब्रह्मन् वैकुण्ठः कि चकार ह किमर्थञ्चादिदेवेन नीतः सलिलयोनिना। विष्णु हैत्यबंध वृत्ते देवेश्व कृतस्त्रियः। ब्रह्मां को च किं स्थानं कं वा योगम्पास्त सः। कं वा द्धार नियमं स विभूमतभावनः। कयं तस्यासतस्तन विश्वं जगदिदं महत्। श्रियमाप्नोति विपुनां सुरास्रनरार्चिता। क्यं खिपिति घमान्ते बुध्यते जलदचये। कथञ्च ब्रह्मानाकस्था ध्रं वहति सै। किकीं। चरितं तस्य विप्रेन्द्र दियं भगवतो विधि । विस्तरेण ययातत्तं मर्जिम कामि वेदितं । ॥ वैश्रम्पायन जवाच ॥ भ्रम्ण नारायणसादौ प्रवृत्तिं विसरेण तु । ब्रह्मोलांक यथा गला ब्रह्मणा पह मोदते। कामं तस्य गतिः सत्ता देवैरपि द्रासदा। यच वच्याम्यहं राजंसनी निगदतः प्रणु। एष लेकिमया देवा लेकि। श्रीतनायास्त्रयः। एष देवमयश्रीव देवाश्रीतनाया दिवि। त्रस्य पारं न पश्यन्ति बहवः पारचिन्तकाः। एष पारं परचैव लाकाना वेद माधवः। त्रस्य देवान्धकारस्य मार्गितव्यस्य देवतैः । प्रत्ण वै यत्तदा वृत्तं ब्रह्माकेष प्रावनं । स गला ब्रह्मणो लोकं दृष्ट्वा पैतामहं पदं। ववन्दे तानृषीन् सर्व्वान् विष्णुरार्वेण कर्मणा। सीऽप्रिं प्राक् सवने दृष्ट्वा ह्रयमानं महर्षिभिः। त्रवन्दत महातेजाः कला पौर्वाहिकों क्रिया। स ददर्श मखेष्वाच्येरिच्यमानं महर्षिभिः। भागं यज्ञियमन्नानं खदेहमपरं स्थितं। त्रभिवाद्याभिवाद्यानाम्षीणां ब्रह्मवर्षमा । परिचकाम मोऽचिन्या ब्रह्मलाकं मनातनं। स द दर्शीच्छितान् यूपां सवाचायिवभूषितान्। मखेषु च ब्रह्मार्षिभः शतशः कतन्नचणान्। त्राच्यधूमं समाघाय प्रदेखन् वेदान् दिजेरितान्। यज्ञीरिज्यन्तमात्मानं पश्यस्तत्र चचार् ह। जचुक्तमृषयो देवाः सदस्याः सद्सि स्थिताः। ऋर्षोद्यतभुजाः सर्वे पवित्रान्तर्पाणयः। देवेषु वर्त्तते यदै मन्दं तद्धि जनाईनात्। यत् प्रवत्तञ्च देवेभ्यसिद्धि मध्सदनात्। त्रग्रीषाममयं लोकं यं विदुर्विदुषो जनाः। तं साममग्रिं लोक्स वेद विष्णं पितामहः। चीराद्या दिधि भवेद्धः सर्पियया भवेत्। मयामानेषु भूतेषु तथा लोका जनाईनात्। यथेन्द्रियेख भूतेख परमात्माभिधीयते। तथा देवैख वेदेख ले।कैख विदितो हरिः। यया सृतेन्द्रियावाप्तिर्विहिता सुवि देहिना। तया प्राणेश्वरावाप्तिर्देवानं। दिवि वैष्णवी। स्विणां स्वफलदः पवित्रं परमात्मवान्। लाकतन्त्रकरो होष मन्त्रेर्मन्त्र द्वार्चिते। ॥ ऋषय जच्ः ॥ खागतं ते सुरश्रेष्ठ पद्मनाभ महाद्युते। दृदं यिचयमातिय्यं मन्त्रतः प्रतिग्टह्यतं।। लमख यज्ञपूतस्य पात्रं पाद्यस्य पावनः। त्रतियिस्वं हि मन्त्रातः सदृष्टः परमा मतः। 5-68 विधि योद्धं गते विष्णा न प्रावर्त्तना नः कियाः। त्रवैष्णवस्य यज्ञस्य न हि कर्मा विधोयते। सद्चिणस्य यज्ञस्य लत्मस्तिः फलं लभेत्। श्रद्यात्मानभिहासाभिरिज्यमानं निरोचमे।